

Nr 43.

Ankom till Riksdagens kansli den 14 maj 1912 kl. 3 e. m.

Betänkande, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning, dels ock en i ämnet väckt motion.

Genom proposition, nr 227, af den 26 april 1912, hvilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande af tvenne propositionen i utdrag bilagda statsrådsprotokoll öfver finansärenden, föreslagit Riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Förordning om ändrad lydelse af § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning.

Härigenom förordnas, att § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning skall erhålla följande ändrade lydelse:
Mom. 6. Ledamot af statsrådet, som för utöfning af statsråds-
Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 7 saml. 36 häft. (Nr 43.)

ämbetet afflyttar från den ort, hvarest han vid utnämningen var bosatt, äger utan hinder häraf fortfarande vara där mantalsskrifven.

Är någon, som blifvit af Kungl. Maj:t förordnad till ledamot i kommitté eller kommission eller mottagit uppdrag att såsom sakkunnig biträda inom statsdepartement eller af Riksdagen erhållit särskildt uppdrag, för uppdragets fullgörande bosatt å annan ort än den, där han förut haft sitt hemvist, äger han fortfarande vara mantalsskrifven å sistnämnda ort, om han där innehar tjänst, äger fastighet eller idkar rörelse.

Den, som i och för arbete eller uppdrag af tillfällig beskaffenhet uppehåller sig å annan ort än den, där han är bosatt, må ej af sådan anledning mantalsskrifvas å uppehållsorten.

Beträffande motiveringen till nu återgifna förslag tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen.

I sammanhang med den kungl. propositionen har utskottet till behandling förehaft en inom Andra kammaren af herr *Carlson* i Herrljunga i ämnet väckt motion, nr 323, hvori hemställts, »att Riksdagen vid antagande af föreliggande förslag måtte komplettera detta så, att andra styckets sista mening må få följande lydelse: om han där innehar tjänst, äger eller brukar fastighet eller idkar rörelse».

I afseende å hvad motionären anført till stöd för sitt ifrågavarande yrkande får utskottet hänvisa till motionens innehåll.

Utskottet.

I likhet med föredragande departementschefen finner utskottet en ändring i mantalsskrifningsförordningen vara erforderlig för att tillförsäkra personer, hvilka för fullgörande af sådana offentliga uppdrag, som omförmälas i andra stycket af ofvan intagna förslag, bosätta sig å annan ort än den, där de förut haft sitt hemvist, möjlighet att fortfarande vara mantalsskrifna å sistnämnda ort.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skall den, som af dylik anledning flyttar till annan ort, äga rätt att i fråga om mantalsskrifningen välja mellan den förra boningsorten och den, där han vid mantalsskrifningen är bosatt, dock att såsom villkor för mantalsskrifning å den förra orten skall gälla, att han därstädes innehar tjänst, äger fastighet eller idkar rörelse. Beträffande dessa villkor har i ofvanberörda motion yrkats sådan ändring, att äfven den, som å den förra boningsorten *brukar* fastighet, må äga rätt att där fortfarande vara mantalsskrifven. Den

utvidgade möjlighet till valfrihet i fråga om mantalsskrifningsort, som motionärens förslag innebär, synes utskottet vara befogad. Emellertid torde, äfven med den af motionären föreslagna kompletteringen af bestämmelsen i fråga, åtskilliga fall kunna inträffa, då den afsedda valfriheten icke skulle kunna finna stöd i författningen. I sådant hänseende kan exempelvis påpekas, att beträffande en kroppsarbetare bestämmelsen svårligen skulle kunna vinna tillämpning. Utskottet har därför kommit till den uppfattningen, att hvad som åsyftas med det af Kungl. Maj:t framlagda förslaget icke kan fullt vinnas, med mindre de villkor utslutas, som enligt sistnämnda förslag begränsa möjligheten att kunna mantalsskrivas å den förra boningsorten. Någon olägenhet af en i sådant syfte ändrad bestämmelse torde icke heller vara att befara.

På grund af hvad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att Riksdagen må, med anledning af Kungl. Maj:ts föreliggande proposition, nr 227, och herr Carlsons i Herrljunga i anledning däraf väckta motion, II: 323, för sin del antaga följande

Förordning om ändrad lydelse af § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning.

Häri genom förordnas, att § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning skall erhålla följande ändrade lydelse:

Mom. 6. Ledamot af statsrådet, som för utöfning af statsrådsämbetet afflyttar från den ort, hvarest han vid utnämningen var bosatt, äger utan hinder häraf fortfarande vara där mantalsskrifven.

Är någon, som blifvit af Kungl. Maj:t förordnad till ledamot i kommitté eller kommission eller mottagit uppdrag att såsom sakkunnig biträda inom statsdepartement eller af Riksdagen erhållit särskildt uppdrag, för uppdragets fullgörande bosatt å annan ort än den, där han förut haft sitt hemvist, äger han fortfarande vara mantalsskrifven å sistnämnda ort.

Den, som i och för arbete eller uppdrag af tillfällig beskaffenhet uppehåller sig å annan ort än den, där han är bosatt, må ej af sådan anledning mantalsskrifvas å uppehållsorten.

Stockholm den 14 maj 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
